

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/119/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011044
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011044.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šíbkovej a JUDr. Juraja Valáška, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E., toho času vo väzbe v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2026, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. a poškodeného F. B. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. októbra 2025, sp. zn. 5T/56/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie poškodeného F. B. z a m i e t a, pretože je podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. októbra 2025, sp. zn. 5T/56/2025, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 08.04.2025, v čase približne o 21.00 hod., v pivnici rodinného domu, nachádzajúcom sa na adrese D. E. XXX, sa po predchádzajúcom slovnom konflikte pod vplyvom alkoholu vyhrážal svojmu otcovi F. B., narodenému XXXX, takým spôsobom, že po ňom kričal „Pozabíjam vás!“, a následne po tom, čo sa na miesto dostavila hliadka Policajného zboru a vyviedla obžalovaného von z domu, tak obvinený opätovne vykrikoval na poškodeného „Pozabíjam vás!“, čím na základe tohto konania, ale aj ďalších obdobných konaní obžalovaného pod vplyvom alkoholu z minulosti, vzbudil u poškodeného F. B. strach o život, ktorý bol umocnený tým, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu, ktorý užíva často dopúšťal voči nemu agresívneho správania.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 37 písm. m) Tr. zák.. § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Rozsudok napadám do výroku o vine i trestu.

Namietam, že súd sa nesprávne vysporiadal s vykonanými dôkazmi, tieto posúdil izolovane bez kontextu s ďalšími dôkazmi. Súd nekriticky uveril tvrdeniu svedkov – zasahujúcich policajtov aj napriek tomu, že poškodený i moja matka v procesnom postavení svedkov vypovedali pred súdom v môj prospech.

Pre posúdenie naplnenia formálnych a materiálnych podmienok skutkovej podstaty daného prečinu mal súd prvého stupňa prihliadnuť na konkrétne okolnosti prípadu, ktoré boli preukázané po vykonanom dokazovaní.

Dôležité je v prvom rade uviesť, že poškodený F. B. ani svedkyňa C. B. predmetný deň nevolali policajnú hliadku, ale rýchlu záchrannú službu (policajná hliadka prišla výlučne ako doprovod RZS). Je nepochybné, že pokiaľ by mal poškodený v daný deň zo mňa strach, určite by zavolať políciu. Záchranná služba bola privolaná k mojej osobe preto, že som pociťoval zdravotné ťažkosti, ležal som pomaly v bezvedomí na zemi, a preto som sa do príchodu policajnej hliadky z tohoto dôvodu logicky ani nemohol vyhrážať poškodenému.

Skutočnosť, že k nejakým slovným vyhrážkám malo dôjsť až po príchode policajnej hliadky, bolo potvrdené výsluchom poškodeného na hlavnom pojednávaní. Zasahujúci členovia policajnej hliadky (svedok G. A. a H. I.) rovnako spontánne neuviedli, že by sa im poškodený po ich príchode na miesto skutku sťažoval na predchádzajúce verbálne útoky mojej osoby. Napriek tomu je mi kladené v Rozsudku za vinu, že som mal po poškodenom kričať „Pozabijam Vás“ ešte pred príchodom polície.

Rovnako je dôležité podotknúť, že iniciátorom podania trestného oznámenia nebol samotný poškodený, ale členovia zasahujúcej policajnej hliadky. Poškodený i svedkyňa B. pritom opísali okolnosti podania tohoto oznámenia tak, že boli v podstate nepriamo donútení zo strany polície, aby sa dostavili na jej útvar. Policajnému orgánu však bolo dobre známe, že poškodený bol v tej dobe pod vplyvom alkoholu a nemohol sa objektívne vyjadriť a reprodukovať zažité udalosti. Policajný orgán však poškodeného ešte v ten večer odviezol na policajnú stanicu, aby poškodený i v tomto nespôsobilom stave trestné oznámenie podal.

Súd taktiež nesprávne vyhodnotil povahu a závažnosť samotného vyhrážania, ku ktorému malo dôjsť až po príchode polície. Slovná vyhrážka zabitím nebola totiž z mojej strany sprevádzaná žiadnym chovaním, ktoré by ilustrovalo, že by som túto vyhrážku mohol i uskutočniť, navyiac v tej dobe som už bol spacifikovaný policajnou hliadkou. U poškodeného som tak ani nemohol vzbudiť reálnu obavu o jeho život a zdravie. Mám tak za to, že nebola naplnená ani objektívna stránka prečinu nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 odst. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

Podľa ustálenej judikatury je totiž nevyhnutné riadne vyhodnotiť povahu a závažnosť samotného vyhrážania, pretože je treba odlíšiť nebezpečné vyhrážanie od prejavov, pri ktorých boli použité silné slová. Použitie silných slov alebo vulgarizmov pritom samo o sebe nepostačuje a výroky je nutné vyhodnotiť i v spojitosti s ďalším konaním páchatel'a.

Výsluchmi mojej matky i poškodeného bolo preukázané, že zo mňa žiadny strach nemali ani nemajú, chcú, aby som sa vrátil domov. Poškodený sám uviedol, že pravidelne požíva alkohol, z dôkazov vyvstalo, že sám poškodený je pod vplyvom alkoholu verbálne agresívny a vyvoláva konflikty. Moji rodičia mali a majú len jediný záujem, a to, aby som nepožíval alkoholické nápoje. Rozhodne popieram, že by sa ma rodičia báli, v konečnom dôsledku to nevyplývalo ani z vykonaného dokazovania.

S odkazom na vyššie uvedené okolnosti tak navrhujem, aby odvolací súd napadnutý Rozsudok zrušil a podľa ust. § 320 odst. 1 písm. a) Tr. por. postúpil vec príslušnému orgánu na prejednanie priestupku, pretože nejde o trestný čin.“

Následne obžalovaný aj sám písomne zdôvodnil zahlásené odvolanie, kde uviedol v podstate rovnaké odvolacie argumenty ako už boli uvedené v odvolaní zo strany jeho obhajcu.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj poškodený F. B., kde uviedol, že by bol rád keby dali obžalovanému náramok, chodil by do roboty, nebojí sa obžalovaného, v čase skutku mal aj trochu vypité a tým by sa pomohlo aj jemu aj jeho manželke.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol nasledovne:

„Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 5T/56/2025, vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 22.10.2025 uznal obžalovaného vinným v zmysle obžaloby prokurátora a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátorka si po vyhlásení rozsudku ponechala lehotu na zváženie možnosti podať odvolanie, avšak opravný prostriedok podaný nebol, nakoľko rozhodnutie bolo vyhodnotené ako zákonné a dôvodné a trest ako zákonný a primeraný. Mám za to, že argumentácia obžalovaného v podanom odvolaní týkajúca sa viny a ukladaného trestu je nedôvodná, pričom rozsudok prvostupňového súdu považujem za riadne odôvodnený, spravodlivý a zákonný.

Obžalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti a v podstate len popísal skutok tak, ako ho vnímal on a teda, že ide len o priestupok. S názorom obžalovaného sa nestotožňujem s poukazom na dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhujem Krajskému súdu v Trenčíne, aby podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. zamietol ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť a zamietnuť odvolanie poškodeného, pretože bolo podané neoprávnenou osobou. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Skôr ako odvolací súd mohol pristúpiť k preskúmaniu napadnutého rozsudku na základe podaných odvolaní z hľadísk, uvedených v ustanovení § 317 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), bol povinný v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. najskôr skúmať, či odvolanie bolo podané okrem iného aj oprávnenými osobami na podanie odvolania.

Podľa § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por. môže poškodený podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Poškodený nemôže napadnúť rozsudok v časti týkajúcej sa rozhodovania o vine a treste obžalovaného.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd o náhrade škody napadnutým rozsudkom nerozhodoval, pričom poškodený F. B. si v prejednávanej trestnej veci ani neuplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený záver o tom, že poškodený F. B. podane odvolanie proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o treste nie je podané oprávnenou osobou, odvolací súd o odvolaní poškodeného F. B. rozhodol podľa § 316 ods. 1 Tr. por. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného A. B. zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný bol názoru, že na základe vykonaného dokazovania mal byť skutok postúpený podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. na priestupkové konanie.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného A. B. namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali vinu obžalovaného A. B.. V súvislosti s tvrdením obžalovaného A. B. v dôvodoch odvolania, podľa ktorého „...Nebolo preukázané, že by som mal úmysel sa poškodenému nebezpečne vyhrážať zabitím...“, nemá podľa názoru odvolacieho súdu žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko okresný súd správne vyslovil to, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým samotnej výpovede poškodeného, ako aj zasahujúcich príslušníkov PZ mal vinu obžalovaného A. B. za preukázanú. Sám obžalovaný pod ťarchou dôkazov v konaní pred okresným súdom priznal, že z jeho strany boli použité vyhrážky „Pozabíjam Vás všetkých“, avšak už nemali byť adresované poškodenému, tak ako mu bolo kladené za vinu, pričom s touto argumentáciou sa nestotožnil ani odvolací súd.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom bolo správne ustálené, že obžalovaný sa poškodenému nebezpečne vyhrážal zabitím, pričom u neho vzbudil aj dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Z vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení

napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal obžalovaný A. B. v dôvodoch svojho odvolania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 2 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom okresného súdu uložený trest odňatia slobody, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia je v súlade so zákonom a nevykazuje znaky neprímeranej prísnosti.

Na podklade odvolania obžalovaného A. B. odvolací súd skúmal tiež správnosť výrokovkej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní obžalovaného nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovkej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.